

VLISSINGSCH



COURANT.

Woensdag

14 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 120 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberispingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 50 Ct. zegelrecht voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;
Gelet op de Circulaire van Zijne Excellentie des Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, dats 4. Augustus 1828 (Provinciaal Blad No. 120).

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat te rekenen van den 15. dezer maand tot op ultimo Augustus aanstaande, des zondags uitgezonderd, door den Medico Doctor J. Haseberg, telken dage van des middags 12 tot 1 uur ten zijnen huize zal worden gevacceerd tot het gratis inleenen of vaccineren van behoeftige personen binnen deze stad; zullende de zich daartoe aanmeldenden moeten voorzien zijn van een bewijs van overnemen, door Wijkmeesters of Diakenen van de Genieidheid waar toe de belanghebbenden behooren, afgegeven.

Burgemeester en Wethouders vermeen van deze gelegenheid te moeten gebruik maken om de Ingezetenen in het algemeen, vooral bij het bestaan der Kinderziekte, te dezer Stede, op het heilzame der Koepkiesetting opmerkzaam te maken en dezelve als voorbehoedmiddel tegen de verschrikkelijke kwaal der Kinderziekte aan te prijzen; terwijl zij de ouders van minvermogende kinderen: in het bijzonder aanporen, om deze gelegenheid tot het gratis ingeten hunner kinderen niet te laten voorbijgaan, zonder daarvoor een gepast gebruik te hebben gemaakt.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatsen waar zulke gebruikelijk is te geschieden, metzaders in de Vliissingche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 9 Junij 1843.

Burgemeester en Wethouders voorn.

A. VAN DER SWALME.

Ter ordonnantie van Nunt. Ed. Achbare,

S. VAN DER SWALME,

Secretaris.

NIEUWSTIJDIGEN.

ITALIE.

BOLOGNE, den 16. Mei. *Verscheening ter dood. Dood van vier getuigen.* — Het hof van Appel, zitting houdende in onze stad, heeft eene zaak te behandelen gehad, welke door zeer buitengewone toevallen is gekenmerkt.

Omstreeks het einde van 1841, werd de heer *Antonis Gagnirao*, een rijk koopman te Ferrare eensklaps vermist. De politie deed een nauwkeurig onderzoek om hem terug te vinden, en weldra ontdekte zij in een bosch het lijk van *Gagnirao*, hetwelk duidelijke sporen van verworging en van verschillende kneuzingen en Kwetsuren droeg, waaruit men moest opmaken dat de overledene, alvorens te bezwijken, met een of meerdere personen gevochten had.

Door een gelukkig toeval viel de verdenking der politie juist op de schuldigen, te weten: twee vroeger veroordeelden, *Toeti en Reglucci* geheeten, welke pakkedragers waren, en die als zoodanig, dikwijls in het huis van *Gagnirao* werkzaam waren geweest. Deze twee personen werden in hechtenis genomen, en zij bekenden zonder eenige moeijelijkheid, de misdaden van het moord te zijn, aan den persoon van dien koopman gepleegd, er bijvoegende, even als of zulks ter verontschuldiging moest dienen, met die onbeschaamtheid van taal, welke de Italiaansche bandieten eigen is, dat zij hem voor rekening van eenen ander, en wel voor een zeer gering loon vermoord hadden.

Op het aandringen van den magistraat, verklaarden zij eindelijk, niet zonder eenige twijfeling, dat de persoon die hen belast had om *Gagnirao* naar de andere wereld te zenden, niemand anders was dan zijne eigene schoon-zuster, mevrouw *Birgando* weduwe van eenen rijken grondeigenaar, eene vrouw, niet minder opmerkenwaardig om hare uitstekende schoonheid, als om haar verstand en hare begaafdheden.

Deze beschuldiging, welke op den eersten oogenblik en door de vroegere omstandigheden van mevrouw *Birgando* van allen grond scheen onthloot te zijn, verkreeg echter eenige waarschijnlijkheid door deze omstandigheid, dat wijlen *Gagnirao* reeds sedert lang een testament had gemaakt, waarin hij de twee nog jonge kinderen van de weduwe *Birgando* tot universele erfgenamen zijner goederen benoemde, ingeval hij zonder nakomelingen mogt sterven, en dat hij onlangs het voornemen had opgevat om met eenen zijner dienstmeiden in het huwelijk te treden.

Mevrouw *Birgando* werd gevat en eenpariglijk met *Toeti en Reglucci*, voor het crimineel Geregts-hof van eersten aanleg van Ferrare gebragt, en aldaar werd de beschuldiging door de twee laatste tegen haar gedaan, door vier getuigen versterkt, wier getuigenissen zoo steellig waren, dat geen der registers meer aan de schuld dezer vrouw konden twijfelen; de regtbank veroordeelde haar, zoowel als de beide moordenaars, tot eene voorbeeldige doodstraf, dat is met al wat daartoe behoort met den strop om den hals schuldbekeentenis te doen voor de deur eener kerk, en gedurende eenen zekeren tijd aan den schandpaal ten toon te staan.

De drie veroordeelden beriepen zich voor het hof van Appel van Bologna. Iedereen beschouwde de bevestiging van het vonnis der eerste registers als zeker, en de drie verdigers, welke de weduwe *Birgando* onder de bekwaamste advocaten van Bologna, Rome en Ferrare verkoren had, wanhoopten zelfs aan hare zaak, en schieden zich zeer gelukkig dat zij voor hunne client de doodstraf in de zwaarste na dezelve konden veranderd krijgen.

Doch hetgeen de ijver en het talent der verdigers niet konden uitwerken, geschiedde door eene zeer zonderrings gebeurtenis. Zoo als wij boven zagen, hadden vier getuigen voor de regtbank bevestigd, dat de weduwe *Birgando* haren schoonbroeder door *Toeti en Reglucci* had doen vermoorden; twee van deze getuigen stierven hunnen natuurlijken dood, eenige dagen voor dat de debatten voor het hof van Bologna eenen aanvang namen; de derde viel van het paard en stierf op den morgen van dienzelfden dag, waarop hij getuige van de zaak moest geven.

Er bleef dus nog een getuige over, de heer *Carlizzi*, een molenaar; deze was bij het verhoor tegenwoordig, en deed eene verklaring juist gelijk aan die, welke hij voor de regtbank van Ferrare had afgelegd. Daar de omstandigheden, welke hij opnoemde buitengewoon ernstig waren, verklaarde de president hem daarvan al de belangrijkheid en vermaande hem om zich toch vooral goed te bedenken, of hij niets in zijne verklaring te veranderen had. Terstond hief *Carlizzi* beide handen ten hemel en riep uit: "Dat ik op den oogenblik sterf, indien datgene wat ik gezegd heb niet de zuivere waarheid is!" Nauwelijks had hij deze woorden uitgesproken, of hij viel ter aarde; eene aanval van befeerte maakte een einde aan zijne dagen.

Men verbeelde zich den indruk welke deze gebeurtenis op alle aanwezigen maakte. De president hief op den zelfden oogenblik de zitting op, en bepaalde het vervolg der debatten op den volgende dag.

In de zitting van dien dag, deed het hof verslag van een besluit, waarbij de weduwe *Birgando* vrijgesproken en de doodstraf tegen *Toeti en Reglucci* uitgesproken, bevestigd werd. De genadermes, welke mevrouw *Birgando* bewaakten gingen reeds terug om haar in vrijheid te laten, toen de advocaat van het gouvernement (de fiskaal) eensklaps een teeken gaf om de gevangene niet los te laten, en eischte dat het der Hove mogte behagen, dat de weduwe *Birgando* gedurende zes maanden in de gevangenis zou worden gehouden, ten einde te worden gedgegelen, ingeval zich nieuwe beschuldigingen tegen haar mogten oopen.

De verdigers wilden deze supplementaire en geheel en al ongepaste conclusien bestrijden; maar het hof heeft bevolen, dat de weduwe *Birgando* tot nader bevel, aan de gevangenis zou worden terug gebragt, aangezien de maatregel door het openbaar ministerie verzocht, tot de openbare rust diende en als zoodanig geenszins het voorwerp eener discussie kon worden; dit bevel is terstond ten uitvoer gebragt.

De executie van *Toeti en Reglucci* heeft nog niet plaats gehad; het gerucht loopt dat dezelve voor eenen onbepaalden tijd is uitgesteld.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 31. Mei. De heer *Lazarus Gumpel*, Israëliet, en bankier te dezer stede, heeft eene daad van menschelevendheid ten uitvoer gebragt, welke des te meer lof verdient, omdat dezelve ten nutte strekt van huisgezinnen, welke, hoewelze behoefte, geene aanspraak kunnen maken op de ondersteuning van armen-irrigtingen.

De heer *Gumpel* heeft namelijk twee ruïne en belendende huizen, welke hij in de Vleeschhouwerstraat bezit, en elk drie verdiepingen hebbende, doen irigen tot kosteloze huisvesting van huisgezinnen van arbeiders, zonder onderscheid van godsdienstige bijdenis, wier verdiensten niet toereikend zijn tot dekking hunner behoeften. Er bevinden zich reeds een en veertig huisgezinnen in deze huizen, te zamen twee hondert twee en dertig personen. De edelmoedige eigenaar vergenoegd zich niet alleen met het verleen van vrije woning aan al deze menschen, maar doet daarenboven aan de armen onder hen nog uitdeelingen van klederen, voedsel, brandhout, geneesmiddelen en andere behoeften.

ENGELAND.

LONDEN, den 7. Junij. Hier en daar beginnen de Orangisten of Protestanten in Ierland het hoofd op te steken, om zich tegen de woelingen der Katholijken te verzetten. Zoek eene beweging heeft te Duggannon, in het Graafschap Tyrone, plaats gehad. De personen, die daaraan deel namen, droegen vaandels met anti-Katholijke zinnebeelden, riepen dat zij de intrekking der Unie niet zouden dulden, en vielen eindelijk op de huizen der Roomschegezinden aan, van welke onderscheidene verwoest werden.

Van den anderen kant wordt uit Manchester gemeld, dat de Iersche bevolking der stad, wier getal op 70,000 begroot wordt, eene samenkomst gehouden, heeft, ten einde verzoekschriften tot herroeping van de Unie te teekenen. Hier en daar moeten eenige geweldadigheden gepleegd zijn, doch de vergadering is rustig afgegaan. Inmiddels worden voortdurend troepen naar Ierland afgezonden.

FRANKRIJK.

PARIS, den 7. Junij. Ook buiten 's lands heeft het lot der inwoners van Guadeloupe het medelijden opgewekt. Als een bewijs daarvan kan worden vermeld het door de Belgische maatschappij van Kolonisatie gedane aanbod, om

aan een ieder, die daartoe eene schriftelijke magtiging van den gouverneur van Guadeloupe kan vermannen, te vergoeden, om kolonien te bouwen, in de bosschen, welke de haven van Santo-Thomas ingesloten. Dit aanbod is daadlijk door den Minister van Marine met erkentelijkheid aangenomen en aan den gouverneur van Guadeloupe medegedeeld. Om het gewigt van hetzelve te beseffen, moet men weten, dat de haven van Santo-Thomas, in alle tijden eene veilige ankerplaats aan de grootste schepen aanbiedt, en dat de bosschen, in de onmiddellijke nabijheid van den reever gelegen, het schoonste eider-mahonij, eiken- en ander hard timmerhout oplevert. De Maatschappij heeft hierdoor getoond dat zij wel degelijk, zoo als hare statuten luiden, genegen is om de kolonisten van alle rassen en van alle natien gelijkelijk te beschermen en te ondersteunen.

— In den *Moniteur Parisien* leest men de volgende korte schets van den tegenwoordigen toestand van Spanje:

De oproerige bewegingen namen hand over hand toe. Zoowel te Grenada als te Reusa hebben zich Juntas gevormd. Te Lugo, Pontevedra, Orense en Jaen zijn onlusten uitgebroken. Er zijn bevelen ontvangen om de gedeputeerden *Prim en Ortega* te rege te stellen, dat wil zeggen, te fusillieren. Dadelijks verlaten hoofd-officiëren de hoofdstad om zich naar de provincien te begeven. Men spreekt van eene op handen zijnde bevoorijding van generaals. Onder de inwoners van Barcelona heerschte de grootste gisting. Men zegt dat de regering voornemens is, de havens van Cadix, Alicante en Corunna tot vrijhavens te verklaren.

— De *Castellano* van 1. Junij zegt, dat men uit Grenada schrijft, dat 3000 studenten van de Hoogeschool de straten doorloopen hebben, onder het geroep van: *Leve de vrijheid! Weg met de dwingelanden!* Zij hebben zich bij de Junta aangeboden en om wapens gevraagd. Zij willen twee bataillons vrijwilligers vormen. Alle gymnasien volgen dit voorbeeld.

BELGIE.

BRUSSEL, den 8. Junij. Uit Aken wordt dd. 5 Junij het volgende geschreven:

Van goederhand vernemen wij, dat Z. M. de graaf van Nassau in den loop van dezen zomer naar onze stad zal komen en dat hij gedurende eenigen tijd het nabij deze stad gelegen landgoed Ralhe, de eigendom der gravin, zal bewonen. Ook verwacht men, ten einde de baden te gebruiken, de koningin der Nederlanden, terwijl de koning een zijner kasteelen in het Luxemburgsche zal betrekken.

(Com. Belge.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 8 Junij. Morgen zullen de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zich bezig houden met het onderzoek van het, in de zitting van gisteren, ingekomen ontwerp van wet, tot tijdelijke voorziening in de beoefenen van de schatkist.

NIJMEGEN, den 9. Junij. In de *Proc. Geld. Courant* leest men heden het volgende: Voor eenige dagen werd geneeskundige hulp ingeroepen bij zekeren daglooner *W. A. Wouters*, alhier, van wien het spoedig bleek, dat hij aan waterreys leed, aan welke ziekte hij 11. Woensdag morgen bezweek. Ten gevolge van gelaan onderzoek bleek het, dat *Wouters* vóór bijna twee maanden eenen hond had begraven, welken men thans vermoedt, aan dolheid gestorven te zijn, even als twee andere honden in die nabuurschap, bij welke zich dezelfde verschijnselen hadden geopenbaard; destijds heeft men gemeend, dat deze honden ten gevolge van vergiftiging, gestorven waren. Een jongetje, aan de Hunnerpoort wonende, toen door eenen derzelve gebeten, is onder geneeskundige behandeling, doch schijnt tot hertoe geene nadelige gevolgen dier beet te ondervinden. Bij publicatie van het stedselijke bestuur is het vastleggen der honden bevolen.

— Op den spoorweg tusschen Amsterdam en Arnhem, in de nabijheid van laatstgemelde stad en wel op het landgoed Dreijer, heeft weder een betreurenswaardig ongeval plaats gehad. Zekeren *L. Willemsen*, een braaf daglooner en vader van twee kinderen, te Arnhem, was aldaar verleden Dingsdag voor de eerste maal werkzaam en belast met het mennen van twee paarden voor eenen zwaar geladen zandwagen. Met het uithalen van de lijn, had hij het ongeluk te struikelen, en met zijn rechter arm en rechter been onder den wagen te geraken; met dat gevolg dat de arm genoegzaam geheel afgekeld en het been daarbij verwond werd. De arm, die slechts met een enkele pees aan het lichems was verbonden gebleven, is afgesneden en zal vermoedelijk nog hooger moeten worden afgezet. Men twijfelt ook zeer aan het behoud van het been.

VLISSINGEN, den 13. Junij. Laatstleden Zondag arriveerde alhier Zijne Excellentie den Heere Schout-bij-Nacht *Ryk*, Directeur-Generaal van de Marine. Gisteren inspecteerde Zijne Exc. de alhier in 's Rijks dok liggende oorlogsvaartuigen, waarvan een aantal zijn bestemd om een voornam deel uit te maken van het exercitie-eskader, hetwelk in het begin der volgende maand tot het doen eener kruistocht zal gereed zijn, en op de reede van deze Stad zich zal vereenigen. Ook gaf Z. Exc. audientie

aan de Heeren Officieren en Ambtenaren van de Marine en werd denzelve door Burgemeester en Wethouders dezer Stad of door de Heeren Officieren van de korpsen Infanterie, Genie en Artillerie begroet.

Na heden de werven te hebben bezocht, assisteerde Z. Exc. bij het te water laten van het stoom-oorlogsschip de Cycloop, welke operatie met het beste gevolg plaats had en aan de zeer groote menigte aanschouwers, waaronder zich vele aanzienlijken bevonden, een levendig en belangstellend genoege verschaft.

Kort na het afloopen van dit schip heeft Z. Exc. deze Stad verlaten om over Middelburg naar de Residentie terug te keeren.

Men verneemt, dat na drie weken, Z. M. onzen geëerbiedigden Koning met genoemden Directeur-Generaal, deze Stad andermaal met een bezoek zal vereenen, ten einde het exercitie-kader, alsdan voltallig zijnde, te inspecteren.

Mogten deze berneken strekken tot den bloei dezer schoone Zeestad, ten minste aan hetgeen thans bestaat meedere vastheid en bestendigheid verzekeren; tot het laatste schijnt gegrondde hoop te bestaan.

— Uit 's Gravenhage schrijft men van den 10. Junij:

— Vrij algemeen wordt verzekerd, dat de heer Rochussen zijn ontslag genomen heeft als Minister van Financiën. Reeds worden onderscheidene Staatslieden genoemd, die hem zouden opvolgen.

— De Raad der Ministers moet in de laatste dagen drukke zeer langdurige bijeenkomsten gehouden hebben.

— Gisteren zijn de afdeelingen vergaderd geweest over het ontwerp van wet tot tijdelijke voorziening in de behoeften der Schatkist. Heden is de Centrale afdeling reeds vergaderd geweest, om haar voorloopig verslag over dat ontwerp af te maken. Er zijn, naar men verneemt, weder verscheidene bedenkingen tegen het ontwerp gemaakt, terwijl er ook vele inlichtingen nopens den vroegeren en lateren achterstand gevraagd zijn.

INGEZONDEN STUKKEN.

Bijbel voor de Israëlitische jeugd, door S. J. Mulder.

Bij het lezen van het *Amsterdamsche Handelsblad* van den 7 dezer, werden wij alleraangenaamst verrast, door de aankondiging van den Bijbel voor de Israëlitische jeugd, bearbeid door den Wel. Ed. en zeer geleerde heer S. J. MULDER, tijdelijke Inspecteur der godsdienstige, Israëlitische Scholen in Nederland, waarvan het eerste deel reeds afgedrukt en in omloop is, het tweede deel ter perse ligt, en in twee onderscheidene formaten, tegen 70 en 35 cent het deel, alom verkrijgbaar is gesteld.

De uitgebreide en veelomvattende kundigheden en nitstekende geleerdheid des geachten schrijvers, zijne heldere inzichten omtrent de goede keuze der middelen, welke tot verbreiding van wezenlijke godsdienst en zedelijke beschaving kunnen leiden, deszelfs kennis van den stand van het godsdienstig onderwijs en de daarmede in verband staande behoeften en gebreken, zijne letterkundige verdiensten, goede smaak, sierlijke stijl; dit alles, gevoegd bij den ernstigen en mannelijken wil, het goede en nuttige bevorderlijk te zijn, laat wel geen den minsten twijfel over, aan het verwezenlijken der verwachting, welke 's mans vrienden en hoogschatters, al dadelijk van het werk hebben opgevat.

Wanneer wij ons nu, in een algemeen zin, over MULDERs aangekondigden kinder-bijbel verblijden, en hem, bijzonder voor meisjes en vrouwen, de Israëlitische godsdienst behelzende, van een onschatbaar belang achten, dan strekt het ons tevens tot hartelijke vreugde, dat de schrijver, te recht, in het volle bezef van het vertrouwen, hetwelk zijn zedelijk en godsdienstig karakter inboezemt, met eene te voren ongekende zelfstandigheid, den loffelijken arbeid heeft ondernomen, en dat hij, althans voor dit maal, zijne hooge gaven niet heeft ondergeschikt gemaakt aan eene censuur, die, hoe eervwaardig ook hare afkomst zij, evenwel alimmer de wetenschappelijke hoogte Aad bereikt, en bezwaarlijk de wetenschappelijke hoogte zal bereiken, om een letterkundig gewrocht naar prijs en waarde te beoordeelen en meermalen de aanleidende oorzaak was, dat de rijkste hoop werd verijdeld en der edelste pogingen de wrege vruchten der mislukking te beurt vielen.

Vrij en onafhankelijk zal de heer MULDER zich thans kunnen bewegen. Het vrije onafhankelijke standpunt, waarop hij zich heeft geplaatst, waarborgt den Bijbel den besten en glansrijksten uitslag — waarborgt een Bijbel voor de Israëlitische jeugd, vreemd aan vooroordeelen en schoolwijdsheid; de keuze eener, met roem bekende, Leidsche drukpers is gelukkig en doelmatig; terwijl het ongevraagd of ongeroep laten van zekere ondersteuning, door zaakkundigen, als wijs en voorzigtig, tot bevordering van een ruim vertier, wordt aangemerkt.

Het is dan wel, op aannemelijke gronden, te veronderstellen, dat de geachte schrijver geene moeite zal ontzien, maar zich veelmeer met ijver er op zal willen toelagen, om de, door onvoorzame en ongerijmde uitleggingen en verklaringen, voor den Israëliet, reeds te lang overschaduwd bijbelkern, in al haar dichtelijke en eehoudig schoon te doen uitkomen, dat hij, omtrent alle hoofsde en onderdeelen, en leersame bijzonderheden van het boek der openbaring, het licht der waarheid, dat der rede, het gezonde menschenverstand en zuivere kennis, zal volgen en verbreiden; en dat hij, uit dien hoofde, opzettelijk zal ter zijde stellen en buiten aanmerking laten, alle zoogenaamde tradities, al waren zij onbekend of uit Talmud en Midraschim geput, welke de ondervinding heeft geleerd tot niets geschikt te zijn, dan om den waarschijnen zin, de heilzame strekking, den goddelijken geest en de eigen-dommelijke bedoeling van het bijbelwoord, te verminken en te verdraaijen, den lezer te verwarren en, of op het pad van het bygeloof, of op dat van het engeloof te verlokken.

Wij wenschen den heer MULDER het beste, het zegenrijkste gevolg op zijne onderneming, behevens de kracht haar, ter ere Gods, tot eigen roem, en tot nut zijner medemenschen, ten uitvoer te brengen! H.

MENGELINGEN.

Iets over een gewijzigd herstel der GILDEN, in 't belang der burgerlijke welvaart.

In de punten van Beschrijving, enz. enz. derzoo belangrijke Nederlandsche Maatschappij, ter bevestiging van Nijverheid, voor de algemeene vergadering van den 18 Junij aanstonds, leest men hieromtrent het volgende voorstel:

Met elk jaar neemt de armoede toe, en wordt het getal grooter dorgenen, die, geheel of gedeeltelijk, door anderen moeten worden onderhouden. Was dit verschijnsel een gevolg van groote, algemeene, maar voorbijgaande rampen, oorlogsmisgewas, overstroming, men kon zich met de hoop vleijen, dat de tijd zelfs de gevolgen dier gebeurtenissen zou doen ophouden en het oude evenwicht herstellen. Doch er is geen grond tot eene zoodanige hoop. De toenemende verarming heeft plaats in het midden des vredes, na dat sedert een vierde van een eeuw, de algemeene rust niet is gestoomd, zodat, jaren lang, geene groote, algemeene rampen der burgermaatschappij treffen, en de welvaart, betrekkelijk, meer algemeen, dan vóór dat tijdperk, is gespraid.

Bij dit verontrustend verschijnsel, is het meer goede deel der bevolking geen werkloos aanschouwer gebleven. De Maatschappij van Weldadigheid is opgericht, bedelaarsgestichten zijn geopend; bewaaren herbaalscholen, vrijwillige werkhuizen, weldadige vereenigen zijn, bijna in elke stad, tot stand gebracht; uitdeeling van soep, en andere levensmiddelen, van kleederen en deksel maken het overal den armen mogelijk, de strengheid van den winter door te staan. Ook onze Maatschappij zag, al vóór het einde der laatste verloopen eeuw, het toenemend verval van Nederlands fabrieken en bedrijven, en hield zich toen onder den naam van *Oeconomische Tafel*, werkzaam met derzelver opbeuring en voorkoming der verarming.

Zoo velen aan deze inrigtingen krachtig de hand hebben geleend, zoo vielen hebben dank verdiend bij allen, dien het lot niet onverschillig is van land en volk.

De rampen, die zij afgewerd, de verarming, die zij voorgekomen, de aanmoediging, die zij geschonken hebben, moeten aanmerkelijk wezen. Dan, leenigen, dragelijk maken, dit hebben zij alléén kunnen doen. Zij vermogten niet de voortgangen des kwaads te stuiten; zij vermogten niet de ziekte, tot staan te brengen; nog veel minder, al ware het slechts voor een gedeelte, de kwaal te genezen: onze armenstetateu toch bewijzen het tegendeel. En hoe loffelijk, hoe edel al die pogingen zijn en blijven, zij hebben een schaduw-zijde. Zij is deze: een groot deel der natie verliest hare zelfstandigheid; zij vindt en regelt niet meer, door eigen overleg en vlijt, haar onderhoud en bezit, maar, als onmondige, is zij onder voogdij gekomen, en wordt uit de hand gevoed. Jammerlijk zou het in eene stad gesteld zijn, waar de meeste burgers onder curatele stonden; stadskind waren; maar wat is er van een land te wachten, waar, al meer en meer, de burgers, van eigene vlijt en nijverheid vervallen, zedelijk en burgerlijk onmondig geworden, door maatschappijen, vereenigingen, patroonschappen worden *geadministreerd*, waar hun alles wordt toegeleefd? Zulk een land houdt op een staat te wezen; 't wordt gelijk een groot alimentatiehuis, maar een alimentatiehuis, welks inkomsten afnemen in dezelfde verhouding, als het getal der gealimenteerden toeneemt.

Als door de omstandigheden gedrongen, is onlangs, met vernieuwde belangstelling, ook hier te lande, de oorzaak van het *pauperismus* onderzocht. Vooral, en in de eerste plaats, meent men het te vinden in zedeloosheid, gebrek aan huishoudelijkeid en spaarzaamheid, in luiheid en dronkenschap.

Nieuwaad ontkent, dat er zedeloosheid heerscht, gepaard met al die ondeugden; dat men zich een kloeker en beter geslacht dan het tegenwoordige kan denken. Maar 't is een droombeeld, te wanen, dat de vroegere tijden zó veel zedelijker waren dan de onze. Onderzoek en geschiedenis weerspreken dien waan, die een onverdiende yk werpt op zoo vele pogingen, in de laatste halve eeuw aangewend voor de zedelijkheid en de verbetering, vooral der mindere standen. En aangenomen, voor een oogenblik, de zedeloosheid ware thans wezenlijk meerder dan vroeger; aldan was de oorzaak der toenemende armoede nog niet verklaard, evenmin als de bron van het kwaad door op zedeloosheid te werken, geheel weg te nemen. Immers wat is hier oorzaak wat gevolg? Wordt niet even zoo dikwijls de zedeloosheid uit armoede geboren, als de armoede uit de zedeloosheid? heurteilungen brengen zij elkander voort, en zullen zij elkander voortbrengen, zoo lang menschen menschen blijven. De zedelijkheid op te beuren godsdienstige beginselen te verspreiden is eene loffelijke en edele taak; maar met zedeloos kan de arme zijn' honger niet stillen, noch zijne naaktheid met vermaningen tegen de koude dekken; de natuur behoudt hare regten. Zedeloosheid, luiheid, dronkenschap te bestrijden blijft dan een loffelijk werk; die ondeugden zijn *wesenslyke* en *byvoegende* oorzaken van armoede, maar zoowel in vroegere tijd. Wij kunnen

daaraan met groot een gedreite der heersche armoede toeschrijven, maar nooit het eigene verschijnsel van onzen tijd, de meer en meer toenemende verarming, voldoende verklaren. (Vervolg hierna)

ADVERTENTIEN.

Al de gelege, welke ick te vooledien hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel en de nalatenschap van wijlen **OTTO WILLEM GOBIUS**, in leven Luitenant-Admiraal enz. enz. te Vlissingen, aldaar overleden den 3. Junij 1843, gelieve daarvan opgave en betaling te doen aan den Heer **A. M. WESTEROUEN VAN MEETEREN**, Schrijver en Victualie-meester, woonachtig te Vlissingen, uiterlijk vóór of op den 1. Augustus 1843.

Nieuwe Genua Tafel-Olie.

supra fijn 40 Cent de Heele, en 50 Cent de Halve Fleesch. Deze Olie is in de voornaamste Steden van ons Rijk voor gemeldten prijs verkrijgbaar gesteld; de Fleschen worden a 10 Cent berekend en wederom tegen gelijke betaling terug genomen. Blijven franco. Depot bij **G. PLANKEEL**, Langeville, te MIDDELBURG.

Belangrijke Depots.

Bij onderstaande Heeren Bockh. worden nog met succes gedebiteerd:

1o. Het Gerenmeerde Tandmiddel.

uitgevonden en bereid door **PHILIPPUS DE HAAN**, Dentiste, eerste Hoogstraat, No. 26, te Amsterdam, dat niet alleen de zwartste Tandten ivoor wit maakt (zonder het glazuur te beschadigen), maar geneest tevens schorbuut, waardoor het zich vooral aan zeereizenden aanbeveelt; daarenboven is het een beproefd middel tegen alle kiespijn, verbeterd de onaangename lucht in den mond, maakt de losse en waggelende Tandten vast, bevordert de verwisseling bij kinderen, neemt alle aangroeying van kalk en invreting weg, belet de weggroeying van het Tandvleesch en is een voorbehoedmiddel tegen alle bovengenoemde kwalen; de Flacon **TAND-ELIXER** met Doosje **KORAAL-POEDER** en Berigt van gebruik, f 1.20.

2o. De Welriekende Russische Toilet-Olie.

Deze door eenen Russischen Geleerde daargestelde **OLIE**, heeft reeds zoo veel bijval gevonden, dat alle aanprijzing overbodig is, daar zij als onmisbaar voor elke *Toilet-Tafel* kan beschouwd worden; zij dient niet alleen tot instandhouding van het Haar, maar tevens belet zij het uitvallen en bevordert het groeyen, verbetert de rossige kleur en is een beproefd middel tegen de Rqos; de verzegelde Flacon met Berigt van gebruik a f 1.30.

3o. Het Onfeilbaar Middel tot Radicale Genezing der Likdoorns, van Jud. Frank.

Dit sedert Twee Honderd Jaren met succes gebruikte Middel, kan tot heden door geen ander Middel van dien aard verdrongen worden, en blijft steeds nog met Berigt van gebruik tegen f 1.25 verkrijgbaar:

Te Amsterdam, J. Mulder, Utrechtse straat, bij de Keizersgracht; van Spanje, Kalverstraat, bij het Midden-Klooster; Tielkemeijer, Vijgendam; Erven Ouwkerk, op de Heerenmarkt; Haarlem, van Loghem; Beverwijk, Crevet; Alkmaar, P. Beek; Hoorn, Schultz; Zaandam, A. Kreulen; Utrecht, H. van Es; in de Choorstraat, en Hoedemaker in de Poststraat; Amersfoort, Blankenberg en Zn.; Middelburg, Moens en Zn., Vlissingen, de Buisson; Nijmegen, Joha. van Gils; Breda, van Gulick en Humans; Gouda, van Son; Leyden, Brouwer; aan de Viachmarkt, 's Hage, H. Meurs, in de Veenestraat; Rotterdam, K. Hartmann, Hoogstraat, No. 28, en Wed. Krap, Beurpluin; Delft, van Alphen; Schiedam, van Pinksteren; Dordt, Pierre J.; Gorinchem, Winkler Vieweg; Tiel, Stout; Arnhem, Meyer; in de Turfstraat; Doornik, Lambrechts; Zulphe, Melling; Dronter, van der Meer; Zwolle, Waanders; Kampen, Slurik; Leeuwarden, Burggraaf, aan de Koorbeeren; Sneek, Holtkamp; Harlingen, Boomma; Franeker, Ypma; Bolsward, Peerboom; 's Borch, P. Scheffels, in den Papiermolen, Vuchterstraat; Bergen op Zoom, Zoutmaat Vorstman; Nieuwe Diep, Thys Groen; Gelsenborg, Meyer.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 13. Junij. Sedert den 10. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Vlissingen bestemd:
Zr. Ms. Stoomschip Curaçao, luitenant ter zee 1e klasse Hinlopen, van Texel.

Voor Antwerpen bestemd:
Fyne, W. Marler, Londen, stukgoed; Libertus, C. Rietzke, Memel, houtwaren; The William, D. Archer, Londen, boonen; Fenelon, J. Barkentien, Coves, suiker; de Maria, J. Prosen, Memel, hout; Gustaaf Adolph, H. Jork, Riga, hennippan; Anna Maria, H. D. Wytinga, Nykioping, granen; Herman Wedel, L. B. Holst, Gobenburg, hout; Westphalen, S. Walsels, Virginien, tabak; Louise Sophia, C. Smith, Stettin, stukgoed; Adelheid, J. Helling, Riga, hout; Harmonie, A. Geelken, Rio-Janeiro, koffij.

Voor Gend bestemd:
Marianne, C. Oelner, Memel, houtwaren.
Voor Brussel bestemd:
Jantina, B. H. Subbe, Bordeaux, wijn.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gered:

Rauline, G. Drestig, ballast, Kopenhagen; Nibordoo, H. Behrends, stukgoed, Hamburg; Clara, J. Witbroek, Geleritas, H. Jonghebloot, Einighreit, C. J. Meyer, Johan Herman, S. Nichols, Margaretha, J. Dand, alle ballast; Avontuur, A. J. Lenoir, Riga, Alida, B. Ontjes, Papenburg, beide ballast; Dilligenta, F. Ruyt, stukgoed, Valparaiso; Mudion, W. Simonsen, New-York, Charlotte, H. Stief, Memel, Belle Alliance, J. Bohn, Memel, Waren, J. Mathisen, New-Castle, alle ballast; Catharina, F. Schaffer, suiker; Bremen, Jane Anderson, J. Anderson, Nieuw-Port, Gordan, J. Horn, Friedrich Frank, J. Andriae, Kleins, Georg, C. Tholen, alle ballast; Avontuur.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.